

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

'Αγάντα!!

Γειά σου μωρέ άμνιά Κόντε! Γειά σου πάτριά!

Είσαι ό μόνος πολιτικός τής Ελλάδος πού έστάθηκες άληθινός και έχτέλεσες τό πρόγραμμά σου τό μεταρρυθμιστικό, τό ουράνιο!

Πραγματικώς κάθε μέρα και μεταρρύθμισες βλέπουμε. Και τί μεταρρύθμισες!

Η κολεάντσα σου με τό μπάριμπα Σιμόπουλο, πρώτη τ ρ α σ φ ο ρ μ α τ σ ι ό ν ε ή ντεμπολέτσα σου στόν πατριώτη μας τόν έρωτόκριτο δεύτερη ή έβδομη νταπέντε νομαρχίες τρίτη ή εξάρτηση του στρατού από τό κεφάλι του διάδοχου τέταρτη και σπουδαιότερη.

Γειά σου άμνιά!

Άς αφήσουμε τίς άλλες στην άκρη και άς ξεχάσουμε άπάνου στά σωτήρια άποτελέσματα έτουτινής τής τελευταίας.

Γρρρρέμετε Τούρκοι!

Στό τ ρ ι σ έ τ ε πού παίζουμε για τή Μακεδονία, έπιάσαμε με πρώτη χαρτωσιά μία άναπολιτάνα από στρατηγούς! Κι αν έρχετ' έτσι ευνοϊκό τό χαρτί.... καληνύχτα!

Και τώρα όπου έγινε τό κέφι σου, κύριε κόντε και γύρευε και τίνος άλλου νοϋ, νομίζουμε πώς έχουμε τό δικαίωμα και έμεις οι όποιοι θα πλερώνουμε τά μηνιάτικα ευτηνώνε του γενεραλέωνε, να σ' έρωτήσουμε, ποία ή ανάγκη πού σε υποχρέωσε ναν τους φτιάξης;

Καταλαβαίνουμε πώς θα έσυμφωνηθήκανε σπουδαία και σοβαρά πράγματα στην Άμπατζία, γιατί ό βασιλέας μας, καλή του ώρα, δεν χωρατεύει προκειμένου για μεγάλες δουλειές, αλλά όσο σοβαρά κι αν θέλεις νατάνε, έπρεπε να γένουνε πρωτίτερα δύο χιλιάδες άλλα πράγματα και τελευταία οι στρατηγοί.

Αν τόκαμες για να σμαΐξης τό Σουλτάνο, έπε-

σες πολύ όξου, σιόρ Κόντε, γιατί αυτός, όλους τους πολιτικούς τής Ελλάδος σάς θεωρεί χαρτί άγραφο· εκείνογε πού πραγματικώς φοβάται είναι ένας και μοναχός· ό Ντεληγιάννης!

Ήθέλησες να δώσης άνταμειβή και ικανοποίηση εις τους ανθρώπους αυτούς δια τας εκδοουλεύσεις των προς τήν πατρίδα;

Κά λ μ α τ ι Κ ό ν τ ε !

Δέν θέλουμε να κατηγορήσουμε τά άτομα, γιατί και ό κύριος Παπαδιαμαντόπουλος διακρίνεται ό άνθρωπος σαν ύπασπιστής του βασιλέα και ό κύριος Τσαμαδός αναγκάζεται να κάνη λουτρά για τους βεμματισμούς πού έπήρε στο πόλεμο· θέλουμε μόνον να σου υπενθυμίσουμε όπως ό έλληνικός λαός ό όποιος έπολέμησε άπουκάτου από τους σημερινούς άνωτέρους αξιωματικούς, ν τ ι σ π ε ρ ά ρ ε ι κύριε Θεοτόκη, κάθε πού άκούει στρατιωτικούς προβιβασμούς. Και ντισπεράρει πολύ περισσότερο βλέπωντας να μη λαβένεται ύπ' όφι τό τσακισμένο χέρι του λοχία, όσο τό σιδερωμένο κοπέλο του συνταγματάρχη.

Ίσως κανέναν από τους ύπότροφους του γκοβέρνου μου πή « τι μπαίνει ό Θεοτόκης με τή γενική διοίκηση του στρατού; » Μπαίνει να σε χαρώ, και καλομπαίνει, γιατί κάθε πρόταση τής γενικής διοίκησης μένει χαρτί άγραφο όταν δεν τήν επικυρώσει τό ύπουργείον και ό πρωθυπουργός και ό βασιλέας· αλλά για τό βασιλέα δεν μας μέλλει γιατί τόν ξέρουμε τώρα τόσα χρόνια πώς είναι άνθρωπος πού δεν έννοει να δυσαρεστή κανέναν. Άνθρωπος του ευαγγελίου δηλαδή.

Άλλά και τί διάλογο τσου θέλουμε επί τέλους ευκειούς τσου στρατηγούς! Πού είναι ό στρατός πού θα διοικήσουνε! Ή τους έφκιάσετε πρωτίτερα για να μη βάλετε σε σκοτούρα τό Ντεληγιάννη μεθαύριο; Άλλά ουτε και μ' ευτηνο δεν δικαιολογιέστε, γιατί καθώς φαίνεται από τούς λόγους βίου βόγαλλε, έκάθε έπαρχία του επισκόπησε ό μπαρμποπα Θόδωρος,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α15441Φ30051

κάθε άλλο παρά να ἔχη στό νοῦ του ἐπιστρατείες ἀπεναντίας θά ἐργαστή μόνον καί μόνον γιά τή βιομηχανία καί τή γεωργία. (Μπράβο διάολε!)

Μωρὲ χαρὰ στό κουράγιο σας Ῥωμηοὶ κυβερνήτες!

Νὰ μὴ συλλογίζεστε πῶς τὰ τρία μερτικά τοῦ βασιλείου πεινάνε παρά νὰ ἀξένετε τῇ πάγος τῆς ἀκαμασιᾶς!

Νὰ μὴ συλλογίζεστε πῶς σὲ ἓνα σύνταγμα τοῦ μηχανικοῦ ἔχετε δεκατέσσαρους συνταγματάρχους!

Νὰ μὴ συλλογίζεστε πῶς ὁ στρατός μας δὲ δικάει οὔτε γιά βάρδιες καί ἰμβέτσε νὰ χύνετε καθημερινῶς γενεραλέους ἀνεχρείαστους.

Μωροὶ καί ἄπονοι κυβερνήτες! Νὰ μὴ συλλογίζεστε πῶς ἡ Εὐρώπη γελᾷ με τὰ καμώματά σας ἰὰ γελοιωδέστατα τὰ ὁποῖα μόνον ἀποτέλεσμα ἔχουνε, νὰ ἐξασφαλοῦνε τὴ βασιλεία τοῦ ἐλέγχου, ἡγουν τὴ μακροβιότητα τῆς ἀλαλιᾶς μας καί τῆς δυστυχίας μας!

Νὰ μὴ συλλογίζεστε πῶς με τὴν ἀφορεσμένη καί συμφεροντολογική σας διοίκηση, ἐπαρομοιάσετε τὴ μαύρη Ἑλλάδα με μία βιτσιάδα ξεπεσωμένη ἀρχόντισσα, ποῦ πεινάει γιά ψωμί κι' ἂν τῆς τυχαίνει κανένα λεφτό, τὸ ξωδεύει σὲ κορδέλες γιά νὰ βγένη με δαῦτες στή μουσική!

Μωροὶ καί ἄπονοι κυβερνήτες!

Ὁ ἀγράμματος.

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ

Ἡ γυναίκα μου ἡ κοῦκλα με τὸ νέο τὸ φουστάνι, στὸν περίπατο σὰ βγένη, εἶδες νά'ζι ποῦ τὸ κάνει;

“Προσκυνῶ,, τῆς λέγει ἓνας., Δούλος σας,, ἐκεῖ ὁ ἄλλος, καί ἐγὼ ὡσάν μεγάλος τῆς Εὐρώπης διπλωμάτης, ἀντιχαιρετῶ τοὺς φίλους συμπεριπατῶν σιμά της.

— Γυναικοῦλα μου ποῖος εἶναι ὁ ξανθὸς με τὰ μουστάκια;

— Παιζάμε μαζὺ, μοῦ λέει, ὅταν ἤμαστε παιδάκια.

— Ἄμ' αὐτὸς ὁ μαυρογένης;

— Αὐτὸς εἶναι ὁ κουμπάρος τῆς κουμπάρας τῆς Ἑλένης!

— Μὰ κι' αὐτὸς πῶχει βαμμένα τὰ μουστάκια καί τὰ γένεια;

— Οὐφ λογαριασμοὺς γυρέεις; Ἡ λιγώτερή σου ἔγνοια!

Βγάνε σ' ὄλους τὸ καπέλο

καί πγοὶ εἶναι καί τί θέλουν νὰ με ἐρωτᾶς δὲν θέλω!

Τί περήφανη γυναίκα!

Δὲ, ἐμπόρησε νά'χω δέκα;

Διαβάτης.

— x x x x x —

ΣΤΑ ΣΥΚΑ

(PLAISANTERIE)

— — —

Βάρκα καί καίκι
πᾶνε φορτωμένα,
πήρανε καί μένα
γιά νὰ φάω σῦκα.

Μ' ὄλο θηλυκά
ταξειδεύ' ὠραῖα.
τί χρυσὴ παρέα!
ὦ ψυχὴ μου σῦκα!

Μὲ κομψὰ κορμάκια
μέσα ντριμωμένους,
εἶμαι λιγωμένος
πρὶν νὰ φάω σῦκα!

Τὸ φαί φαντάζομαι
κι' ὄλο ρέν' τὰ σάλια μου,
σοβαρὰ τὰ χάλια μου
ὡς νὰ ἰδῶ τὰ σῦκα.

Φθάσαμε στήν ἄκρη
πέρα στὶς συκὲς.
ὦ στιγμὲς γλυκὲς!
Λησμονάω τὰ σῦκα!

Τρώγω γιατί τρῶνε
μὰ κακὰ εἶν' τὰ φέμματα,
τρώγω με τὰ βλέμματα,
καί χορταίνω... σῦκα!

Καμαρόνω μία,
καμαρόνω ἄλλη...
φάτε μάτια κάλλη
καί κοιλιὰ... τὰ σῦκα!

Συκο-λόγος.

ΛΟΤΟ

— — —

Ἐνας παππᾶς ἔμεν' ἀργὸς κι' ἐγύρευ' ἐνορία,
δὲν πέρασε πολὺς καιρὸς
ποῦ ὁ παππᾶς ὁ τυχερὸς,
εὔρηκε κι' ἐνορεύτηκε σὲ μιὰ Θεο-κορία!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ὁ Μέτελας φωνάζει,
στ' ἀσκέρι ποῦ τυράζει.

Τίς σαρδέλες μου στό χέρι
ὑπερήφανος κρατῶ
καί τὸ νόμπιλε τ' ἀσκέρι
σάν ἱππότης χαιρετῶ.

Χαιρετῶ κάθε κυρία,
κάθε κόρη θελκτικῆ·
καί τὴ λιμοκοντορία
τὴν ἀπαραδιανή.

Μὲ μεγάλη ἀγωνία ἡ προυτζένια μου καρδίᾳ,
περιμένει πότε νάρθῃ πρώτη καφερὴ βραδίᾳ
γιὰ ναρθοῦν κορμιά καὶ πόδια κυριῶν ζωγραφιστά
ἀ γ κ α ζ ἔ ν ἄ βολτετζάρουν στίς σαρδέλες μου μπροστά.

Περιμένω μ' ἀγωνίαν τὰς ἐσπέρας ἐποχῆς
π' ἀναπνέω εὐτυχῆς
τὴ μοσχοβολιά ποῦ φέρουν ἢ μοντέρνες ἢ κυρίες
ποῦ τὸ πλένουν τὸ κορμί τους μ' ἑκατὸ παφουμαρίες.

Κι' ὁ κακόμοιρος ξεχνῶ
τὴ λαχτάρα ποῦ περνῶ
καί τὴν ἀναγούλα πῶχω,
ὅταν μῶρχετ' ἀφ' τὸ λόχο,
αὔρα θεία μυρωμένη,
αὔρα θεία δροσερά,
ἀπὸ κάλτσα ἰδρωμένη
δεκανέως φουκαρά.

Πῶς μὲ θέλγει, πῶς μὲ τέρπει τὸ γλυκὸ ψιθυρισμά σας·
κι' ὅταν βλέπω σηκωμένο πρὸ ψηλά τὸ φορεμά σας,
καταριῶμαι τὸν ἰ ν φ ἄ μ ε ποῦ ἐστάθη ἀφορμὴ
νᾶχω προυτζινο κορμιά!

Μὲ τὰ μάτια τοῦ παγκάλου τῆς εὐαισθησίας κόσμου,
προυτζινο ἐγὼ νὰ στέκω, ποῖος ὁ προορισμός σου;
Ὅσα χρόνια καὶ νὰ μείνω σὲ μιὰ τέτοια τιμωρία,
τί ὠφέλεια θὲ νᾶχη ἀπὸ μένα μιὰ κυρία;

Χρήσιμος στά παλληκάρια καὶ στίς ἔμορφες κοπέλες
ἴτως ἤθελε φανῶ,
ἀν ἀφ' τῶνα μου τὸ χέρι μῶπετούστε τίς σαρδέλες
καὶ μῶδάνετε πι τ ὅ σ τ ο τὸν ἠλεκτρικὸ φανὸ!
Κι' ἀν τὸ πράγμα στοὺς Ἰγγλέζους θὰ ἐφαίνετο βαρὺ,
ἐκρατοῦσα στό φινάλε κι' ἓνα μοναχὸ κερί!

*Ἄν καὶ προυτζινη τὴν ἔχω, χρόνους, τὴ συνειδησί μου,
βρίσκω τὸν Παραδεισὸ μου, ἔχω καὶ τὴν Κόλασή μου.
Τὸ πρῶτ νεροσυλλέκτων μὲ κολάζουν δυμοιρίες,
μὰ τὸ βράδυ μὲ γλυκαίνουν εὐωδιῆς ἀπὸ κυρίες·
πότε μοῦ τρυποῦν τὴ μύτη τοῦ στρατοῦ ἢ καρδιάνες,
πότε σπάργανα μοῦ δείχνουν βρωμερὰ ἢ παραμάνες!

Πότε βλέπω μιὰ κυρία μὲ τὴ ρόδα καὶ γελᾶω
πότε τοῦ στρατοῦ τὸ κάρο φορτωμένο μπακαλάο!
Πότε στ' ἀντικρυ τὸ σπῆτι βλέπω σύναξι μὲ τσαῖ
καὶ σαρότζο καὶ καντρήλια,
πότε βλέπω τὸ λοχία τὸ φαντάρο νὰ κλωτσάη,
βλαστημῶντας τὰ καντύλια!

Τί παράδεισος γιὰ μένα τῶν λουτρῶν ἢ ἐποχῆ·
μὰ καὶ κόλασις ὅποια δι' ἐμὲ τὸν δυστυχῆ!
Νὰ μὲ κρᾶζουνε κυράδες βουτηγμένες στό νερὸ,
κι' ἐν τοσοῦτῳ νὰ σαλέψω ἀπὸ δῶ νὰ μὴ μπορῶ!
Τόσες ὄμορφες κοπέλες νὰ μὲ κογιονάρουνε·
καὶ νὰ βλέπω τὰ νεφρά μου νὰ μὲ ἰ γ κ α ν ἄ ρ ο υ ν ε !

Τίς σαρδέλες μου στό χέρι
ὑπερήφανος κρατῶ
καί τὸ νόμπιλε τ' ἀσκέρι
σάν ἱππότης χαιρετῶ.

Ὅμως ἔχω κι' ἓναν πόνο μὲς τὴ μπρούτζινη καρδιά μου!
θὰ σὰς τόνε πῶ παιδιά μου·

ἔχασα τὸ χηλιδόνι ποῦ σ' ἐμένα καθ' αὔγισσα
ὄ, τι μυστικὸ κι' ἀν εἶχε, ἔτρεχε νὰ μοῦ τὸ πῆ,
ἦταν ὁ γιατρός τοῦ λόχου ποῦ τὸν ἔλεγαν Λυρίτσα
καὶ μοῦ ἔλεγε, πῶ λῆτε . . . δὲ βαριέστε . . . Σιωπή!

ΣΕ ΜΙΑ

Ήσυχη κι' αναπαμένη
στο κελί σου τρυπομένη
σαν καλόγηρα έξοϋσες
και τὰ πάντα τ' ἀψηφοϋσες.
Πλὴν μεταβολὴ μεγάλη,
ξάφνου μιὰν ἀγκοπανιά,
σῶφερε τὸ καρναβάλι
πῶγεινε στὴ γειτονιά.
Κι' ἐνῶ ἔλεγες, κοταίφι,
« ἐκαλογηρεύτηκα »
εἶδα πῶγινες και νύφη
μὲ στεφάνια ψεύτικα !

Ἔνας.

Ἄριθ. Πρωτ. 883.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡμεῖς Δήμαρχος Παλέων ὡς Πρόεδρος τῆς ἐπὶ τοῦ
Πετριτσείου κληροδοτήματος διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς,
Διακηρύττομεν ὅτι.

Ἐπὶ ὄψει ἔχοντες τὰς ὑπ' ἀριθ. 4 και 12 ε. ε. πράξεις τῆς
ὑπ' ἡμᾶς διαχειριστικῆς τοῦ Πετριτσείου κληροδοτήματος Ἐπι-
τροπῆς, τὸ ὑπ' ἀριθ. 15 και ἀπὸ 9 Μαρτίου ε. ε. ψήφισμα
τοῦ παρ' ἡμῖν δημοτικοῦ συμβουλίου, προσκινόντως ἐγκριθέν
διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5,505 και ἀπὸ 14 Ἀπριλίου ε. ε. ἀποφά-
σεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν και τῆς Δημοσίας Ἐκπαι-
δεύσεως Σ. Ὑπουργείου, ἐκτίθεμεν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρα-
σίαν τὸ ἐν Ἀργοστολίῳ και ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Ἁγίου Ἰωάν-
νου τοῦ Χρυσοστόμου Πλάκας κείμενον οἰκόπεδον τοῦ Πετρι-
τσείου κληροδοτήματος, ἀποτελούμενον ἐξ 628. 80 τετραγωνι-
κῶν μέτρων κατὰ τὸ ἐκπονηθὲν παρ' ἐμπείρου γεωμέτρου διά-
γραμμα, ἐκτεθημένον ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ κληροδοτήματος πρὸς
γνώσιν τῶν βουλομένων, ὑπὸ τοὺς ἐπομένους ὄρους.

1ον.) Ὁ ἀναδειχθὸς πλειοδότης ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ
ἀμέσου ἀκυρώσεως τῆς προσφορᾶς του νὰ καταθέσῃ λόγῳ ἐγγυή-
σεως ἐν τῷ τόπῳ τῆς δημοπρασίας παρ' ἡμῖν ἢ τῷ Ταμίᾳ
τοῦ κληροδοτήματος τὸ τεταρτημόριον τοῦ κατακυρωθέντος τι-
μήματος.

2ον.) Ὁ ἀναδειχθὸς πλειοδότης οὐδεμίαν δύναται νὰ
διεκδικήσῃ ἀξίωσιν κατὰ τοῦ κληροδοτήματος, ἀναφορικῶς τῇ τε
ἐκτάσει τοῦ προκειμένου οἰκοπέδου και πάσῃ τυχόν διακανο-
νίσῃ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἐγκεκριμένου διαγράμματος τῆς πόλεως
Ἀργοστολίου, περὶ ὧν πρό τῆς ἐνεργείας τῆς προκειμένης δη-
μοπρασίας, οἱ βουλούμενοι δύναται νὰ λάβωσιν γνώσιν.

3ον.) Τὰ πρακτικὰ τῆς ἐνεργηθησομένης δημοπρασίας ὑπο-
βληθήσονται ὑπὸ τὴν ἀρνητικαίαν τῆς ὑπ' ἡμᾶς Ἐπιτροπῆς,

τοῦ παρ' ἡμῖν δημοτικοῦ Συμβουλίου και τῆς Β. Νομαρχίας,
μετὰ τὴν ἐγκρισιν τῶν ὁποίων ὀφείλει ὁ πλειοδότης νὰ προ-
σέλθῃ, ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν ἐνώπιον ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς
ἐπιδόσεως αὐτῷ τῆς ἡμετέρας προσκλήσεως, πρὸς σύνταξιν τοῦ
συμβολαίου τῆς ἀγοροπωλησίας και καταβολὴν τοῦ ὑπολειπο-
μένου τιμήματος.

4ον.) Ἐὰν ὁ πλειοδότης, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου κατακυ-
ρώθῃ ἢ ἐκποιήσῃ τοῦ οἰκοπέδου, δυστροπήσῃ μὴ συμμορφούμε-
νος ἐμπροσθέντος πρὸς τὴν ἀμέσως προηγουμένην διάταξιν τῆς
παρούσης, κηρυχθήσεται ἐκπτώτος, ὑποκείμενος εἰς πᾶσαν τῷ
κληροδοτήματι προκύψουσαν ζημίαν, προελευσομένην ἐκ τῆς ἐπὶ
ἐλαττον διαφορᾶς τοῦ τιμήματος τοῦ προκειμένου οἰκοπέδου,
ὅπερ ἤθελε προσενεχθῆ ἐν ἐπαναληπτικῇ δημοπρασίᾳ.

5ον.) Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται ἢ ἄρσις τοῦ κατατε-
θέντος ἐπ' ἐγγυήσει τοῦ ὡς εἴρηται τεταρτημορίου τοῦ τιμήμα-
τος, μέχρις οὐ ἐξαιριθῶθῃ ἐκ τῆς ἀναπλειστηριάσεως τοῦ οἰ-
κοπέδου ἢ ὡς ἀνωτέρω εἴρηται ζημία, πρὸς ἔκτισιν τῆς ὁποίας
χρησιμοποιοιθήσεται ἡ εἰρημένη τοῦ πλειοδότητος προκαταβολή.

6ον.) Τὰ κηρύκεια ἐξοδα και ἐκεῖνα τῆς συντάξεως τοῦ
συμβολαίου ἐπιβαρύνουσιν τὸν τελευταῖον πλειοδότην και

7ον.) Ἡ δημοπρασία, ἐνεργηθησομένη εἰς τὸν συνήθη κάτωθι
τοῦ Δημοτικοῦ ἡμῶν Καταστήματος, τόπον ὑπὸ τὴν ἐπίβλε-
ψιν ἡμῶν τε και δύο τῆς Ἐπιτροπῆς μελῶν, ἔρχεται τὴν 15
Ἰουνίου ε. ε. ἡμέραν Παρασκευὴν και λήγει τὴν 17 ἰδίου ἡμέ-
ραν Κυριακὴν και ὥραν 12 μεσημβρινὴν, ἀρχουμένης πάντοτε
καθ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς 9 πρωϊνῆς μέχρι τῆς 12 μεσημβρινῆς,
ἧτις και δύναται νὰ παραταθῇ ἐπιτάσῃς δεδικαιολογημένης
ἀνάγκης, τῆς κατακυρώσεως νομοτύπως γεννησομένης.

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω προσκινόντως ἐνταῦθα και ἐν
Ἀργοστολίῳ, καταχωρηθησομένη και ἐν ταῖς ἐγγχωρίοις ἐφημε-
ρίσι Ζιζάνιον και Ἀργοστολίον πρὸς εὐρυτέραν δημοσίευσιν.

Ἐν Ληξουρίῳ τῇ 5 Ἰουνίου 1901.

Ὁ Δήμαρχος
Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ.

Αὔριον ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῶ τοῦ Σωτῆρος
ἐκφωνηθήσεται ἐπιτίμιον διὰ τὸ ἀπωλεσθὲν χρημα-
τοφυλάκιον τοῦ Γερασίμου Τρωϊάνου

Ἐνοικιάζεται εἰς συνοικίαν ἀγ. Ἐλευθερίου οἰκία
ἀνώγατος εὐάερος και εὐήλιος μὲ ὅλα τὰ χρειώδη
δι' οἰκογένειαν. Πληροφορεῖται εἰς τὸ κερνεῖον Ε.
Λαμπύρη παρὰ τὸ τελωνεῖον.

Εἶδοποιούνται οἱ ποιούντες χρῆσιν τῶν ὑδάτων
τοῦ Λουτρακίου, ὅτι ἀναχωρεῖ κατ' ἐβδομάδα ἐντεῦ-
θεν, ἄνθρωπος ἐπὶ τούτου διὰ μεταφορὰν τοιοῦτων.
Διὰ μείωσιν πληροφόρας ἀποσταθῆτε εἰς τὸ καφε-
νεῖον « Ἡναυτίλια » παρὰ τῇ προκυμαίᾳ.

ΛΕΩΝ ΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΕΩΝ ΤΟΥΣ Ν. Π. ΚΟΡΥΒΕΣΙΑΝΟΥ.